

Vivències (8) Amics de Granollers

En el grup d'empreses Monsanto-Aiscondel, des dels anys 60 fins avui, hi treballaren tres granollerins i un suec, potser entrats amb una certa influència meva, però amb la mala idea de tenir-los sempre al meu costat com a amics en el treball. Començo pel més atípic, nascut a Suècia i criat aquí.

— **Arné Jevuld.** Un bon dia, el vell amic **Joaquim Raga**, en nom de la Junta del Balonmano, es presenta a casa amb una proposta deshonesta: "Miquel, hem trobat un gran jugador jove d'handbol, un tal Arné, que ens interessa molt". Ell ja sabia que jo, voltant per Europa, havia apreciat que aquells grans equips campions tenien la virtut de fer conèixer, més que els nostres polítics, el nom de Granollers. "Però no el podem pagar, Miquel!", va afegir. A continuació, em va fer la pregunta del milió: "Tu que dirigeixes una gran societat, crec que amb un miler de treballadors, no el podries entrar en la vostra nòmina? Sap anglès i és molt espavilat!". Estalvio detalls del procediment. L'entrem en nòmina en el departament d'exportació malgrat que preveia que entre entrenaments, partits i poca formació en màrqueting no seria precisament rendible. Creieu que ara n'estic content de la decisió d'acceptar-lo perquè vaig cooperar a que es fes un granollerí més. Es va casar i va viure aquí, amb la desgràcia de perdre per malaltia incurable la seva muller. Crec que va ser molt rendible en el club del qual sóc soci des de fa dècades i només els he vist jugar en dues ocasions.

— **Francesc Font i Montaner.** Acaba la llicenciatura en Ciències Químiques a la Universitat de Barcelona, avançada la dècada dels 60 i com tots, a buscar lloc de treball. La família del seu pare era ben coneguda a Granollers i Palou, especialment dins la família dels meus sogres. Recordo l'anècdota de les primeres entrevistes: Pregunto jo: "Com estàs d'anglès?". "Regular", respon ell. "Doncs bé —continuo. en-

traràs provisional, et paguem una estada d'uns mesos a Anglaterra i després torna, que aquí si vols progressar és fonamental parlar-lo bé". Nosaltres preveïem una expansió comercial i va començar en aquest departament. Avui està aprop de la jubilació i per propis mèrits, va ésser el meu successor en l'àmbit comercial des de la meua jubilació en els 80. Ha resistit els canvis d'accionistes, està voltant freqüentment per tota Europa; però com jo mateix sempre ha viscut a Granollers a on, de jovenet, era ben conegut per la seva pràctica de l'esport.

⇨ **Miquel BOIX**
Químic

— **Antoni Mayol i Borgonyó.** També llicenciat en Ciències Químiques per l'Universitat de Barcelona. També el mateix procediment per entrar: amistat familiar dels seus pares amb els meus sogres. Però una diferència fonamental amb en Francesc Font: el vaig recomanar als accionistes vascos, els **Usandizaga**, que també ho foren del grup Monsanto, i va entrar a treballar fins fa poc, fins la seva jubilació, en una empresa química de Cerdanyola, **AICAR**, que després va passar al grup català de Derivados Forestales de Sant Celoni. Bon professional i millor família: la seva germana i **Pilar Basquens**, ambdues de Palou, recordo que en els anys 50 ambdues van ser les més brillants que he tingut quan era professor de batxillerat.

— **Antoni Pascual i Trias.** Tècnic projectista. Ens coneguérem al entrar, quasi alhora, al grup Monsanto-Aiscondel. Varem fer junts molts viatges a Monçó en la posta en marxa d'unes unitats tan conflictives com la d'octanol per plastificants de PVC. Gran projecte que va potenciar aquella zona aragonesa consolidant uns 800 llocs de treball l'any 1962.

— **Reflexió:** Crec que manca humanisme en les relacions actuals dins l'empresa, especialment en les altes direccions. Nosaltres cinc som i serem *friends forever*.

El nou reglament d'estrangeria

El passat dia 30 de desembre el Consell de Ministres aprovà el reglament de la Llei d'Estrangeria. Cal recordar que aquest reglament serveix per desenvolupar la llei, però que no la pot ultrapassar. És necessari fer aquest aclariment perquè partim d'una llei aprovada per l'anterior govern que és molt restrictiva que retalla drets fonamentals i que donada la més que dubtosa constitucionalitat hi ha presentats recursos al Tribunal Constitucional.

Aquest reglament tot i les limitacions imposades per la llei és un pas endavant de com s'ha de enfocar una política realista en matèria d'immigració.

Un dels aspectes fonamentals a l'hora de volorar positivament aquest reglament és que per primera vegada és deixa de contemplar el fenomen de la immigració des d'una visió policial i d'ordre públic, i s'enfoca des de l'àmbit social i laboral. El nou reglament aprovat ha estat fruit d'un ampli consens polític i social, on la participació dels agents socials, organitzacions empresarials i sindicats han estat fonamentals a l'hora de fer possible aquest ampli acord.

Les conseqüències de les polítiques d'immigració del govern del Partit Popular són prou evidents, només a Catalunya hi viuen unes 350.000 persones en situació irregular, de les quals 250.000 treballen actualment sense contracte laboral en feines d'economia submergida, amb el drama humà que això suposa a milers de persones i famílies i per suposat els milions d'euros que la seguretat social deixa d'ingresar.

Sens dubte el punt més important del reglament quan l'1 de febrer entri en vigor és la Disposició Tran-

sitoria Tercera que possibilitarà que durant un període de 3 mesos els ciutadans estrangers que viuen i treballen a casa nostra sense papers tinguin l'oportunitat de regularitzar la seva situació.

Moltes d'aquestes persones, les que estiguin empadronades abans del 31 de juliol del 2004, podran acollir-se a aquesta via extraordinària de regularització.

Perquè un treballador immigrant pugui obtenir el permís de residència i treball a més de l'empadronament i un certificat d'antecedents penals del país d'origen, necessitarà un contracte de treball i ser donat d'alta a la Seguretat Social. La durada mínima del contracte de treball serà de 6 mesos, en els sectors de la construcció i hostaleria el contracte mínim serà també de 6 mesos, però dins d'un període de 12 mesos, en el servei domèstic existirà la possibilitat de sumar contractes de diversos empleadors i en el sector agrari la durada del contracte mínim serà de 3 mesos. No cal dir el paper clau que ha de jugar la Inspecció de Treball durant i després d'aquest procés.

La UGT de Catalunya ha iniciat un seguit de xerrades informatives adreçades als treballadors immigrants per tal de donar la màxima informació del procés, així mateix també donem assessorament als empresaris que tinguin dubtes a l'hora d'iniciar els tràmits per regularitzar a treballadors immigrants.

El consens generat en l'aprovació del Reglament d'Estrangeria ha de ser un primer pas a l'hora d'elaborar polítiques d'immigració realistes i coherents. Ara ens toca a tots, als governs i als agents econòmics i socials, demostrar que el sentit comú també en immigració és la millor política possible.

PEYUS ÒPTIMUS

El tros

Aquesta poca substància d'en Mas en el tema de la Constitució Europea (fer veure que no, per acabar dient que sí), em recorda algunes mares de poca consistència que quan el petit no tira l'amenaça de deixar-lo, però sense moure's. "Aquí et quedes" li diuen. I el nen, que és menut però no *tonto*, ni les mira perquè sap, no només que restaran immòbils, sinó que seguiran insistint amb una nova estratègia, tan innòcua com l'anterior, tan inconsistent com l'altra, tan falsa com totes. És per això que quan sento algun convergent exclamar-se per aquest cas, penso: s'havien cregut de veritat que en Mas diria no a Europa?

De tot se n'ha d'aprendre i, pel que es veu, d'anar a remolc molt més. Quan va començar, Jordi Pujol tenia un projecte polític per, de tan ocupat exercint-lo, es va oblidar de donar-li nous continguts i el que ha deixat en herència és un passat que malviu un present de futur incert.

I tot això, perquè els hereus més directes només pensen en administrar-lo quan el que seria desitjable fora restituir continguts que dignifiquessin el present i permetessin albirar un futur.

El temps del Pujolisme que els va permetre regnar amb tanta complaença i falta de previsió ja ha passat. Ara aquest espai, tan ampli com erràtic, l'anhelat d'altres (de fet ja s'hi han establert), alguns també sense projecte polític, però amb una voracitat de manar insaciable que de moment ja els ha portat a presidir Catalunya, governant als socis amb certa comoditat.

Per aconseguir-ho compten amb un bon nivell professional, un sectarisme doctrinari, el vent a favor, les promeses (ja veurem si concessions) d'un president espanyol que empassa perquè està en fals i, per descomptat, la inconsistència d'en Mas i la impaciència destrallera d'un Carod que els dóna suport convençut de sortir-ne reforçat, però que de moment no pot ni brindar tranquil.

Ja va tenir *collons* com uns i altres es van deixar fotre el tros i al pas que van els *fortran* també la *legítima*. Com deia l'entrenador del Llerona B, dissabte passat als seus jugadors: "voleu fer coses que no sabeu i ens marcaren l'altre gol" que no és d'altre que escripturar en propietat, sense socis i a la primera ocasió que es presenti.

Jordi PEY
Periodista
granollers@
jordipey.com

